

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 26. De præsentia Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Et tā
tionis
; uc
seve-
vinam
mare.
sancta
lum;
lla re,
ciendo
re sei-
e legi-
ò ali-
te in-
næque
éeunt,
ue ita
con-
sumt,
n pro-
divi-
habere
, qui-
quam
Atque
os, &
dispo-
, ve-
wip
pro singulis anni diebus:

179

rum Paradisum, & hominem, qui eam ha- Majus
bet, verè beatum reddit?

Examina te, ut videoas, ad quem trium ho-
rum graduum perveneris?

Sicut autem fuerit voluntas in cælo, sic
fiat. 1. Machab. 3. 60.

Gratias agas Deo non minùs in adver-
fis, quàm in prosperis, & cùm prospera-
funt, te non meruisse fatearis. Eucher.

DIES XXVI.

De Præsentia Dei.

I.

Deus me intuetur. Ah grande Verbum
ei, qui id comprehendit! Quanto-
pere hoc animi nostri motus reprimere,
desideria moderari, peccata prævertere,
animi nostri magnitudinem tueri, fervo-
rem nostrum animare, vitam nostram ad
rationis normam dirigere potest? Deus me
intuetur, semper mihi præfens, semper at-
tentus est, semper de me cogitat. Et ego
eum non intueor, ei non attendo, de eo vix
unquam cogito. In quantum id mihi de-
decus cedit? Deus me intuetur, quantam
reverentiam, quantamque modestiam ipsi
præsenti exhibere me non oportet? Sera-

M 2

phi-

Majus.

phini coram hac Majestate præ reverentia,
ipsi humilitatis abyssu se immergunt. Et
ego terræ vermiculus non contremiscam;
Majestas regum tantam hominibus im-
primit venerationem, ut insolentissimos
quosque intra honestatis limites contineat,
& Majestas divina me non coércebit? Deus
me intuetur. Aude rémne coram oculis tam
puris, qui iniuriam ferre non possunt,
facinora committere, quæ coram homine
non auderem? aude rémne ipso præsente
peccare, cùm sciam, quod odio sint Deo im-
pius, & impietas ejus? præsente, inquam,
Deo, cui ad me perdendum non nisi vo-
luntate opus est?

Sap. 14 v. 9.

II. *Deus me intuetur.* Vider igitur,
quidquid boni facio, & quidem, ut id re-
muneretur, & vel minimam bonam actio-
nem, minimum desiderium bonum felici-
tate infinita coronet. An non tanto Do-
mino languide servire foret eum contem-
nere, tantaque remuneratione indignum
se reddere? *Deus me intuetur.* Is intima
prorsus cordis mei penetrat, omnes ejus
motus observat, omnes causas, quæ me ad
agendum allicit, dilcernit, quanta pro-
in intentionis puritate omnes meas fun-
ctiones obire debedo? *Deus me intuetur;* cùm
vehementissimè tentor, suos in me oculos

con-

convertit, ut me ad pugnandum excitet, Majus. opem suam mihi offert, qua me defendat; coronam mihi ostendit, qua me ad victoriā animet. Quanta igitur animi magnitudine pugnare me decet? possūmne de victoria dubitare auxilio tam potenti fulitus? possūmne difficultates horrere, securus de palma, si eas superavero?

III. Deus me intuetur. In afflictionibus meis observat omnia, quæ, & quomodo patiar. Ærumnis meis haud mediocriter movetur; patientiæ, qua eas perfero, rationem habet; si ad ipsum confugio, vel ijs me liberare, si id ad ipsius gloriam, meāque salutem cedat, vel certè in ijs robore me paratus est, ne illis succumbam. Cur ergo despondeam animum? Deus me intuetur, ut miseras meas spectet, ut arcanis cordis mei gemitibus moveri se patiatur, ut desideria mea prævertat, ut preces meas exaudiat, ut necessitatibus meis subveniat. An igitur aliquid mihi deesse potest, quantumvis miser esse videar, modò confiditia in Deum mihi non desit?

Frequenter in memoriam revoca hæc verba: Deus me intuetur. Cùm hoc sit medium non minus tutum, quam facile, ab omni tibi peccato cavendi.

Majuſa

Melius mihi est absque opere incidere in manus vestras, quām peccare in conspectu Domini. Daniel. 13. 23.

Angelos, & angelorum Dominum, in lucta, quae tibi cum diabolo est, spectatores habes. Ephrem.

DIES XXVII.

De Summa Dei Perfectione.

I.

Quid est Deus? Est, inquit S. Thomas, natura quædam adeò perfecta, ut perfectius concipi nihil possit. Comprehendit enim in se, sed modo nobilissimo omnes perfectiones visibles, & non visibles, quæ in tota natura vel inveniuntur, vel inveniri possunt. Congere, quidquid est perfectionum, & pulchritudinum in omnibus creaturis sive corporeis, sive spiritualibus, quæ suēre sunt, & esse possunt, si Deus ijs in infinitum perfectiores procrearet; dic tamen cum S. Augustino: omnē hoc pulchrum est, sed non sicut tu, Deus meus. Vel potius dicio: hoc pulchrum non est. Hoc turpitudo est Deo meo comparatum. Et sanè, si exiguus ductus venustatis, qui in misera invenia-

tur